



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Novitiorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniæ, Anno M.D.C.XIII

De deuotione erga S. Eucharistiam, Beatissimam Virginem, & Sanctos,
Cap. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48624)

sciorum Dei meditationem, & sigillatim eorum mysteriorum, quæ ad Iesum Christi D. N. humanitatem spectant, expensionem. Licet enim deuotio, erga diuinitatem, præcipuè versetur, captiuum tamen nostrum, per humanitatem diuinitas attemperatur.

11 Sed frequenter accidere solet, Spiritu sancto secretis modis animos agente, ut ex aliis rebus, vberior deuotionis sensus eliciatur: alios enim cælestis gloria, mors alios, iudiciū alios, ad opera Dei, promptius expedire solent, omnia tamen ad Deum vndeunque orta referenda sunt.

De deuotione erga S. Eucharistiam.

Beatiss. Virgine, & Sanctos.

Cap. IV.

1 **V**su receptum est, ut animos Sanctissimæ Eucharistiæ, vel Sancto-
rū cultui deditos, deuotos appellemus: quòd ex peculiari affectu ad eum cultum promptius ferantur, aut certè prò-
ptius ferri nitantur.

2 Et quidem, panis ille suauissimus
Eucharistiæ ad excitandam appetenti-

am.

am, & proinde prōptitudinem opportunissimus est: si enim leonem caro, & eum herba præsens vrget, ac expedit, cur hominem rei conscium Iesus Christus illo Sacramēto tectus, non extimulet, ac expediat?

3. Quod si dulcia trahunt, certe ibi spiritalis dulcedo in suo fonte gustatur: præterquam quod amoris immensi incitamentum est, & omnia dilectionis fomenta motum celerē efficiunt. Vnde insignes eius Sacramenti cultores ad eum pastum velocissime trahi conspiciamus.

4. Accedit, quod, cum ibi lateat omnne bonum, quo nemo est, qui non indigeat, ad Eucharistiæ cultum peculiarem, egestas ipsa conducit.

5. Propter rationes has, aliasq; per multas, in Congregatione nostra in consuetudinem ducta est, coram Sacramenti altari, perennis oratio: quam fratres noui, vt id exercitiū ediscant, iuxta ordinem à Magistro præscriptum, deuote frequentant.

6. Sors profecto fœlix est; vt tanto Regi famuli fideles assistant, & pro se, pro alijs,

lijs.

lijs, pro Cōgregatione, pro Ecclesia tota: pro infidelium conuersione Clemētissimi Dei viscera pulsent.

7 Ex hoc laudatissimo cultu, alijsq; similibus actibus saluberrima cordis appetentia Fratres ad Sacramenti frequentiam excitantur, & vt eis indulgeatur, idonei fiunt.

8 Hinc etiam existit illa summa, quæ tanto Sacramento debetur, veneratio; vt non solum, cum ad Eucharistiam palam ostensam accedunt, sed quoties loca altari propinqua; vel eo spectata petunt, aut pertranseunt, genuflexione, vel pfūda inclinatione Iesū Christū Dominum nostrum ibi latenter colant.

9 Alia quoque multa, quæ recenseri nequeunt, obtinuit cōsuetudo: quæ à fratribus studiosissime alenda, & ad posteros traducenda est: quod ab eis impense requirimus: & vt ministrationsi Sacrificij Angelico more intersint, ac frequentius interesse, ministrareq; summum & honorem, & lucrum existiment, admonemus.

10 Post Eucharistiæ cultum, qui ad latrariam pertinet; duliæ cultus subijciendus

us est erga Beatissimam præcipuè Virginem, quæ ob singularem excellentiâ hyperdulia coli dicitur.

11 Quam sit autem statui nostro cõsentanea tantæ Virginis deuotio, ipsa eius protectio, Congregationis titulus, & quotidiana eius beneficia demonstrant nihil enim à clementissimo Deo nos, nisi per purissimæ Virginis merita obtinisse, vel obtenturos esse existimamus: & illi quicquid ad Congregationis bonum spirituale, ac temporale diuinitus collatum est, acceptum referimus.

12 At enim, quamuis, nihil nos, præ cæteris Christianis, ab ea recepissimæ sublimissima eius gloria, & dulcissimus decor exigerent, vt eam ritu perpetuo, amantissimè coleremus.

13 Si enim ornatam monilibus filiam Hierusalé Dominus concupuit, æquum est, nos eius magni Domini famulos, illam gratiam, & pulchritudinem experere, quæ Dei cor permulcere potuit.

14 Etenim statura eius assimilata est palmæ, vt procerissima, & diuinitati propinquissima sit, & vbera eius botris vbertate tumētibus, vt filios lactet, & summis ima conciliet.

15 For-

15 Forma elegantissima, & ad corda trahenda efficacissima præstat; quam non homines tantum, sed Angelorum chori dum assumeretur mirati sunt aientes: quæ est ista, quæ ascendit de deserto, delitij affluens, innixa super dilectum suum?

16 Quasi cinnamomum quippè, ac odoratissimum balsamum, non terram modò sed cælos quoque odore replevit: & suffitu suavissimo infinitæ dilectionis Deus delectatus est.

17 Omnia, quæ sapientia in vniuerso mundo perfecit, sub Mariæ pedibus resident, & quasi cedrum Libani exaltatâ, super verticem Seraphim intentissime suspiciunt.

18 Amabilissimus profectò, & super cælorum puritatem serenissim⁹ decor est, qui è Reginæ mirissimæ sede dimanat, & totius cælestis Hierusalem corda suavissimarum deliciarû amne perfundit.

19 Sed & in terras dulcoris eius immensurari descendunt, velut imber super herbam, & quasi stillæ super gramina: à sæculo quippè non est auditum, vt Mariæ misericordia viduę, vel pupillo deesset.

20 Hæc

20 Hæc est Virgo sapiens, & vna, im-
mò prima de lectissimo numero pru-
dentum, quæ terram sapientia implet, &
iustorum prudentiam magisterio dele-
ctabilissimo docet.

21 Huic ad hæzere cerè bonum est: &
coram pulchritudine tanta corde taci-
to, præ magnitudine decoris obstupe-
cere: quem filij Sion inclyti, & amici
auro primo, æmulatione multa, sine fi-
ne requirunt.

22 Fratres ergo nostri, huc animi vires
cogant, & requirant speciosam sicut co-
lumbam ascendentem de super riuos a-
quarum: cuius inæstimabilis odor est
nimis in vestimentis eius, & sicut dies
verni circumuallant eam flores rosarū,
& lilia conuallium, vt hoc odore, & hac
propinquitate recreentur.

23 Nec existiment satis esse mediocri
aliqua deuotione speciosissimam, & su-
per cælos excelsissimam Reginā, & sin-
gulare Congregationis nostræ decus
venerari: publicani enim hoc fa-
ciunt: sed filiorum more, impensissima
cura, mūdi Dominam, semper animo
impressam gerant, & studia omnia, co-
gitatus, verba, & opera illi, sicut &
filio

filio suo primogenito, diebus saltem
singulis summo mane deuoveant.

24 Festa verò ipsius per quàm sedulo
præueniant, & se peculiaribus exercitijs
ad purissimæ lucis illius honorem ap-
positis comparent: & quoties quid in e-
ius laudem agendum occurrit, auidissi-
mè festinent.

25 Vitam, & mores illos imitatione
dignissimos sæpissimè animo versent,
vt aliquid hauriant, quod & sibi, & alijs
prodesse queat: constitutum est enim
veram deuotionem, non tam in preca-
tionibus, quàm imitatione consistere.

26 Nihilò tamè seciùs Beatissimæ Vir-
ginis preces, Coronam, quotidianam
commemorationem studiosè recitent;
& eius laudes, ex animo quoties occasio
tulerit, celebrare nitantur.

27 Quin etiam, ad Christianam perfe-
ctionem comparandam, & mala quæuis
propulsanda, vel præcanenda, Beatissi-
mæ Virginis cum Iesu Christi D.N. præ-
sentia conciliare, & vtramque animo,
vel frequentissimè, vel si fieri possit,
semper impressam gerere, saluberr-
imum consilium est: quos enim Deus

R

con-

coniunxit, homo separare non deberet.

23 Quę de Beatissima Virgine diximus, pauca & exilia sunt cum eius meritis & nostris debitis cōparentur: at eò depropta sunt, vt norint fratres nostri quā turpe sit, minora, & remissiora pręstare.

29 Post Beatissimam Virginē sponsum eius sanctissimum Ioseph Congregatio nostra magnopere venerari consuevit; nam id & summa eius dignitas, & beneficia collata repositunt.

30 Sanctissimos quoque Prophetas, Eliam, & Eliseum instituti nostri cōditores religiosē colere, strictissimum status nostri debitum est: nec videtur Carmelitę nomine dignus, qui officium cultus istius prętermittit.

31 Clarissimos etiam sanctos nostros Angelum Martyrum, Albertumq; confesorem, quibus tota Europę Religio plurimum se debere fatetur, celebrius honorare decet. Beatissimę quoque Virginis, ac matri nostrę Teresię nos deditissimos esse, eius ac virtutes æmulari, necesse est.

32 Horum ergò sanctorum, ac aliorum, quos tanquam Patres Congregatio suspicit,

spicit, cultum exactissimum fratribus nostris commendamus: & si enim Sanctorum aliorum imitatione laudemus, ad studium horum, quos providentia singulari a Deo nobis propositos esse cognoscimus, plurimi facere, quod ad instituti nostri perfectionem parandam valde conferat, æquissimum est.

QVARTA PARS DE N. EXERCITIIS.

De exercitiorum observatione.

Caput I.



Dissensionum subiugatio, virtutum acquisitio, & orationis studium eò conferunt, ut per instituti nostri exercitia, & superiorum præscripta, ad unionem divinam aspiremus: quod fratres nostri tam serio sibi persuadere debent, ut omnino credant, ad finem, quo tendunt, exercitia nulla opportuniora, quam quæ Cōgregatio præscripsit, ab eis cogitari potuisse.

2 Graviter quippè sibi, & bono cōmuni

R 2

noce-